

Personalia

Navn: Halvor Nordhaug
 Adresse: Måltrostvn. 3 b, 1430 Ås
 Født: 26.02.1953
 Sivilt status: Gift

Utdanning

1978 Menighetsfakultetet, Oslo: cand.theol.
 1979 Menighetsfakultetet, Oslo. praktisk-teologisk eksamen
 1979 Ordinert i Fredrikstad Domkirke, 16. desember

Arbeidspraksis

1980 Feltprest Heistadmoen
 1981-1986 Prest for norske studenter i utlandet, ansatt av Den norske Sjømannsmisjon
 1986-1991 Teologisk konsulent i Mellomkirkelig Råd for Den norske kirke, herunder sekretær for Norsk teologisk nemnd, Norsk teologisk samtaleforum (økumenisk), medlem av studiekommisjonen ved Det lutherske verdensforbund og representant for Den norske kirke ved Kirkenes Verdensråds konferanse for Misjon og evangelisering i San Antonio, 1989
 1991-1995 Kapellan i Ås menighet
 1994-1995 Fungerende prost i Follo
 1995- Rektor ved praktisk-teologisk seminar ved Menighetsfakultetet

Tillitsverv og engasjement

1993-1996 Leder av Presteforeningens fagråd for Homiletikk (prekenlære)
 1996-1997 Leder av Kirkerådets arbeidsgruppe bak heftet "Homofile i menigheten"
 1990-1999 Medlem av representantskapet i Vårt Land
 1998-2001 Varamedlem av forbundsstyret i Norges KFUK/M
 1999-2002 Leder av Presteforeningens fagråd for Homiletikk
 2004- Medlem av kommisjonen "Churches in Dialogue" under konferansen av Erupeiske kirker (KEK)
 2004- Medlem av styringsgruppen for Liturgisk Senter, Trondheim

Teologisk arbeid**Bøker:**

..."så mitt hus kan bli fullt. En bok om prekenen", Oslo, 2000
 "Himmeljorden. Betrakninger om tro og natur", Oslo, 1991
 "På telefon med troen". Credos småhefter, Oslo, 1985
 "Fremmede i verden. Studiebok til Peters Første og Andre brev", Oslo, 1985

Lengre fagartikler

"Menighetens prest: bidrag til en pastoralteologi for menighetsbygging", Halvårsskrift for praktisk teologi, 2003, s. 10-21
 "Kjønn og preken", Halvårsskrift for praktisk teologi, 1997, s. 13-27

- ”Forkynnelse ved dåp” i: B. Okkenhaug og O. Skjevesland (red): Våre tider i Guds hånd; kirkens tjeneste ved dåp, konfirmasjon, vigsel og gravferd 1997, s. 85-94
- ”Konfirmasjonsgudstjenestens preken” i: B. Okkenhaug og O. Skjevesland (red.): Våre tider i Guds hånd: kirkens tjeneste ved dåp, konfirmasjon, vigsel og gravferd, 1997, s. 109-116
- ”Gravferdstalen” i: B. Okkenhaug og O. Skjevesland (red.): Våre tider i Guds hånd: kirkens tjeneste ved dåp, konfirmasjon, vigsel og gravferd, 1997, s. 214-220.
- ”Vigselstalen” i: B. Okkenhaug og O. Skjevesland (red.): Våre tider i Guds hånd: kirkens tjeneste ved dåp, konfirmasjon, vigsel og gravferd, 1997, s. 158-165
- ”Er det slik vi bør utdanne prester?: et debattinnlegg om den praktiske teologiske stilling i teologistudiet på MF”, Ung Teologi 1996, s. 29-40.
- ”Hva kan vi gjøre? Vern om skaperverket som praktisk-teologisk utfordring” i Om alle land lå øde, Presteforeningens studiebibliotek nr. 34, 1990, s. 185-201
- ”Kirken og kirkene. Økumeniske prinsippsspørsmål”, Ung Teologi, 1988, s- 1-14
- ”Uråpenbaring og naturlig teologi: refleksjoner over et spenningsfullt naboforhold hos Paul Althaus”, Tidsskrift for Teologi og Kirke, 1987, s. 35-49
- ”Mannen er kvinnens hode”: termen kefalæ (”hode”) og dens betydning i Paulus’ syn på forholdet mellom mann og kvinne, Ung Teologi, 1978, s. 23-40

Redaktør og medforfatter til:

- ”Vern om skaperverket. Kirker verden over i arbeid for miljøvern”, Oslo 1989
- ”Tro møter tro. Om kirkens møte med andre religioner i Norge”, Oslo 1991

Rektor på Praktikum ved Menighetsfakultetet Halvor Nordhaug

1. Hva er etter din oppfatning kirkens hovedutfordring i dagens og morgendagens Norge?

Kirkens hovedutfordring har alltid vært og vil alltid være å forkynne troen på Den treenige Gud og evangeliet om Jesus som vår frelser. Uansett hvilke endringer det norske samfunn vil gjennomgå, vil kirkens fremtid avhenge av om vi i ord og handling utfører dette oppdraget. Etter min vurdering er følgende områder helt sentrale i denne sammenhengen:

Vår kirkes preg av åpen og bekjennende folkekirke må bevares. Mennesker som sjelden oppsøker kirken skal kunne kjenne seg inkludert og velkommen. Samtidig må de mer kirkeaktive få del i et trosfellesskap som gir muligheter til å vokse som kristne. Jeg er overbevist om at begge disse målsetninger kan oppnås samtidig.

Gudstjenesten er menighetens hovedsamling og den sentrale arena for formidlingen av det kristne budskap søndag etter søndag. Mange mennesker, særlig yngre, opplever imidlertid ikke at gudstjenesten gir en aktuell og relevant tolkning verken av evangeliet eller av deres egne liv. Gudstjenesten må derfor gjennomgå en løpende fornyelse der de tradisjonelle former og troens klassiske uttrykk får spille sammen med vår egen tids språk og ytringsformer. Menighetens lekfolk må i større grad trekkes inn i både forberedelsen og gjennomføringen av gudstjenesten.

Menighetsbygging må bli mer enn et honnørord i kirken. Menigheter må bygges, ikke tas for gitt. Det er bare forfallet som går av seg selv. Kirkens fotfolk, menighetsrådet og de ansatte bør komme sammen og drøfte hva som må gjøres for at menigheten i større grad kan bli hva den er: Kristi kropp i lokalsamfunnet. I dette menighetsbyggende arbeidet hører de frivillige organisasjonene naturlig med.

Trosopplæringen for barn og unge har blitt tilført ny vitalitet gjennom statlige bevilgninger til utvalgte prosjekter i flere menigheter. Denne satsingen må følges opp i årene fremover slik at den kan komme hele kirken til gode. Samtidig må undervisningstilbudet for voksne bygges ut gjennom menighetsskoler og liknende tiltak med lav terskel. I et stadig mer flerkulturelt samfunn må også voksne gis trosopplæring, slik at de kan utvikle en tydelig identitet som kristne.

Kirkens tjeneste i samfunnet må styrkes. Det er alltid en fare for at kirken blir for opptatt av sitt indre liv og glemmer verden. I et økumenisk fellesskap med søsterkirker skal vi være med å bygge et samfunn som både lokalt og globalt preges av rettferd, fred, respekt for menneskeverdet og vern om Guds skaperverk.

2. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder?

Biskopen utøver sitt åndelige lederskap først og fremst gjennom sin forkynnelse i menighetene, men også gjennom samtaler og møter med kirkens ansatte, de tillitsvalgte i menighetene og folk flest. I dette lederskapet vil jeg særlig legge vekt på følgende:

God kontakt med de ansatte er en forutsetning for biskopens åndelige lederskap. Ingen ønsker å bli pådyttet løsninger ovenfra. Dersom de ansatte ikke erfarer at biskopen er interessert i deres liv og arbeidsforhold, vil de ikke være åpne for de impulser biskopen vil formidle. Jeg vil derfor legge vekt på regelmessig og åpen kontakt med prestene, kateketene, diakonene, kantorene og de andre ansatte i menighetene.

Visitatsene må utvikles slik at de ikke oppleves som punktuelle engangshandlinger, men inngår i en langsiktig prosess der biskopen sammen med de ansatte, tillitsvalgte og lekfolket analyserer menighetsarbeidet og trekker opp linjer for fremtiden.

Fornyelse av troens liv er en nødvendighet for alle kristne. Midt i alle våre aktiviteter trenger vi perioder preget av stillhet, bønn og meditasjon. Som biskop vil jeg motivere både ansatte og andre til regelmessig deltakelse på retreats og liknende tilbud.

Den åndelige lengsel som mange både utenfor og innenfor kirken kjenner, må møtes i en lyttende dialog. Mange har opplevd åndelige erfaringer i andre sammenhenger enn kirken, samtidig som de er skuffet over måten kirken har møtt dem på. Som biskop vil jeg oppsøke situasjoner der jeg kan få nærkontakt med disse.

3. Hva vil du legge mest vekt på for å skape en handlekraftig diakonal kirke?

Mange mennesker opplever manglende samsvar mellom ord og gjerninger i kirken. Folk bryr seg ikke om en kirke som ikke viser at den bryr seg om folk. For å styrke diakonien som kirkens medmenneskelige omsorg og fellesskapsbyggende arbeid, vil jeg prioritere følgende:

Soknediakonene har en svært viktig rolle i det diakonale arbeidet og bidrar til å bygge gode lokalsamfunn. I Borg har imidlertid de fleste prestegjeldene ikke ansatt diakon. Vi må arbeide for å få flere kommuner til å delta i finansieringen av nye stillinger.

Frivillig innsats er en nøkkelfaktor i det diakonale arbeidet som i alt annet menighetsarbeid. En menighetsbyggende strategi tilsier at staben i større grad utøver et motiverende og utrustende lederskap overfor frivillige i stedet for å gjøre alt arbeidet selv. På den måten vil

effekten av deres innsats økes. Soknediakonen (eller en frivillighetskoordinator) vil naturlig ha ansvar for slikt lederskap overfor de frivillige.

Ungdomsarbeidet er en hovedarena for kirkens diakoni. Jeg vil oppmuntre til å skape åpne tilbud med lave terskler der ungdom kan møtes i trygge og rusfrie omgivelser. Et slikt menighetsarbeid er verdifullt også om det ikke inneholder direkte forkynnelse.

Byene representerer særlige diakonale utfordringer. Kirkens Bymisjon har lang erfaring med slikt arbeid, men i Borg finnes organisasjonen bare i Fredrikstad. Jeg vil undersøke hvorvidt Kirkens Bymisjon kan etableres også i andre byer i bispedømmet.

4. Hva vil du legge mest vekt på i arbeidet med å fremme kirkens rolle som verdibærer i samfunnet?

Uansett hvilken kirkeordning Den norske kirke får i fremtiden, vil den fortsatt fungere som en viktig verdibærer i samfunnet. Denne funksjonen vil jeg styrke gjennom følgende tiltak:

Skolen spiller en hovedrolle i verdiformidlingen i vårt samfunn. Gjennom KRL-faget er det skapt en arena for samtale om tro, etikk og verdier på tvers av ulike livssyn. Jeg vil oppmuntre menighetene til å styrke kontakten med skolen og særlig med lærerne som underviser i KRL, og jeg vil selv prioritere dette under visitasene. Likedan vil jeg søke å fremme dialogen med andre religioner og livssyn også utenfor skolens rammer.

Kulturlivet er en sentral samarbeidspartner mot forflatning og kommersialisme i samfunnet. Kulturen vil både utfordre og berike kirkens trosformidling. Den ferske "Kulturmelding for Den norske kirke" gir gode innspill til fremtidig satsing.

Ulike former for allianser og nettverk vil spille en stadig større rolle i vårt samfunn. Kirken bør holde god kontakt med de politiske partier, miljøbevegelsen, fagbevegelsen, idretten og andre viktige samfunnsaktører, for slik å bidra til å styrke verdifelleskapet i samfunnet. I dette arbeidet har biskopen en viktig rolle å ivareta.

Media er en særdeles viktig kanal inn i det offentlige rom. Her bør biskopen ta egne initiativ og ikke bare reagere på henvendelser. Sammen med medarbeidere vil jeg utvikle en bevisst mediestrategi for å formidle kirkens verdier og budskap.